

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul : Pentru Austro-Ungaria pe an 2 fi. 60 cr., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 4 franci. Inserțiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Se schimbăm politica.

Așa strigă toți politiciii cu ridicata, așa toți sfârnarii politici. Chiar Maieritele din Sibiiu, cari cu multă bătaia din cap și din lingură produc spumă în loc de smântână în virful laptelui, nu mai strigă pe strade: „Iați lapte jupâneaso“ ! ci: „Iați activitate jupâneaso“ !

Da, se schimbăm politica! Dar cum? Eu cred că e mai potrivit a ne schimba politica așa, cum și-au schimbat doi jidani cămeșile.

Doi jidani voind a merge la ministrul de finanțe, într'un geșeft, au observat, că mai nainte de a se presenta ministrului trebuie se se schimbe, dar ei n'aveau decât cămașa din spete. Scii tu ce, dișe unul cătră celalalt: Tu-mi dai cămașa ta, eu îți dau pe a mea, și ne-am schimbat!

Așa se facă si românii! La conferința generală a alegătorilor români conchiemate pe 12 Maiu n. la Sibiiu a concurs smântâna activiștilor și a pasiviștilor de sub coróna st. Stefan. Punctul prim în programul acestei conferințe are se fiă:

§. 1. Românii de sub coróna St. Stefan î-și schimbă

politica: Activiștii se fac pasiviști, și pasiviștii activiști.

Fiind uniții, după cum scie toată lumea, pasiviști și neuniții activiști, primindu-se §. 1 dispăre confesionalismul dintre români și în programul conferinței alegătorilor români urmază naturalmente :

§. 2. Românilor cărora li se trage în valea acésta a plângerilor pelea preste urechi, după două sisteme, le e tot un drac, ori li se promite împărăția ceriurilor pentru pițule gr. or. ori pentru pițule gr. cat.

Dispărënd confesionalismul românii câștigă adevărata unitate națională. Dar fiind-că fiăcare român, care posede pălăria sau căciulă crede morțiș, că el are și cap; ca se nu umble fiăcare după capul, ce presupune că-l posede, iată pentru programul național :

§. 3. Tot românul cu cap și fără cap, adóptă în afaceri politico-naționali solidaritatea, așa precum se plămădesce de „Gazeta Transilvaniei“: „În rate“.

Solidaritatea însemnă: „Unul pentru toți și toți pentru unul“! Cu alte cuvinte: Dacă dă Tisza unui român o palmă preste făci, toți românii i-și opun făcile dinnaintea lui Tisza, ca se-și capete porția. Prin urmare punctul secuent al programului nu póte fi altul decât :

§. 4. Ținuta politică a românilor are se fiă: Activitate națională opozițională.

Ca se placă lui Dumnezeu, dar se nu se supere nici dracul, adecă ca se afe și pasiviștii o mângăiere cu politica expresă în §. 4 are se urmeze în program :

§. 5. Se instituie un comitet executiv permanent constătător din 12 membrii sub conducerea probat ac-

tivă a Exellentiei Sale Metropolitului gr. or. Miron Romanul, cu reședința în Sibiiu.

Cu atare cap în capul la 12 capete, ajunge conferința generală a alegătorilor români la capul lucrului, și națiunea română se poate pune hodinită pe atare căpătâiu, chiar și când plouă, în cap. —

Programul politicei naționale române fiind astfel perfect gata, mai rămâne numai, ca conferința generală a alegătorilor români să dea comitetului permanent unele indigitări privitoare la executivă. De atari indigitări se recomandă :

1. Uniții pot observa și mai departe politica pasivității naționali opoșionali, au numai a-și alege de organ oficios al seu pe „Telegraful Roman“, și a îngriji, ca pétra libertății, care stă ađi doi metrii departe de țermurea dréptă a Târnavei Mari, se plece cât mai curénd dupa libertate : „Pe Târnavă la vale“ !

2. Nu-i ertat a corumpe pe români la alegerile dietali prin alți bani, decât prin hârtii de valóre de renta de aur a Ungariei convertată, care a primit binecuvéntarea Papei, și în urmarea acésta se poate aștepta cu siguritate la noué convertiri, așa încât fiecare posesor de atare valóre va veni în plăcuta poziție de a plăti statului nostru pe an, 4 la sută.

3. Indiviđi îngrijați de viitoriul cultural al națiunci, și dacă nu sânt chiar din Sas-Șebes sau din Orăștie, pot vinde în numele biserecii sau al scólei, între patru ochi și cu propria straiță gata pe șold, orice cerc electoral, fără obligământul de a urma și ultimul exemplu al apostolului Iuda.

4. Români nobili, adecă indiviđi, cari și-au câștigat dreptul de alegere deodată cu nodul din virful buricului, precum sânt boierii din Țera Oltului, se obligă la urmarea concludeselor conferinței generali numai până sânt tređi, îndată însă

ce au tornat prin gușă atâta vinars cătră buric, de le au ajuns capul subțioră, pot exercita drepturile lor politice în nemărginită libertate.

5. Amploiați români în serviciu activ, cari simt în sine necapacitatea de a face națiunei în alt mod servitii, se pretindă pensionarea și să contribuie cu debilile lor puteri, cel puțin pe această cale, la estinderea abisului, între activele și pasivele statului, pentru-că singur în acel abis se află libertatea popó-rălor de sub coróna St. Stefan.

6. Pentru deputați dietali cu talente extraordinari, ala Strevoiu, ridică națiunea română, în semn de recunoscintă, un balamuc.

7. Comitetul executiv de 12 capete și un cap extra-ordinar, ca fuiorul popii, pe deasupra, se póte constitui și într'o societate pentru magiarisarea numelor de familii, í-și mută însă în casul acesta reședința, pe vieță, la Gherla.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da
dina, dina, da!

Jocă bine mēi Marcule
Că ți-vor da domnū pițule
Éară decă nu-i juca
Nici grițari nu-î căpăta!

Mēi Marcule sai în sus!
Că veđi că părale nu-'s
Și decă tu nu-i juca
Nici eu n'oi mai mânca.

Țini tu Marcuțule minte
De frumoșa - ntêmplăminte
Când intrași de bună voie
La trudă și la nevoie?

Tu năuc și prost la minte
Ai gândit că cu plăcinte
Te-oi ținé — dar acum veđi
Că eu n'am nice scoverđi.

Nu-i nimic, că sörtea ta
Legată-i tare d'a mea
Io-i cânta și tu-i juca
Amëndoi ne-om sătura.

Una-i rău, amar de noi
Că n'avem miei nice oi
Nice țapi de cei cornuți
După care tu strănuți.

Da-va inse Dumneșeu
Un bine pe gândul meu
Că toți vor' privi cu bine
Și la mine și la tine.

Aduna-s'a 'n jur de noi
Cătă mare de ciocol
Se vedă jocul ursese / Central University Library Cluj
Pre pămentul strămoșese.

Sari in sus și vino'n jos
Și ți e'ai jucat frumos
Dar de min' nu te acăța
Că din bât te-oi blăstăma.

Sari Marcule bărbătesce
Ca domnii din Pute-a Peșce
Nu tot stă-n-pasivitate
Că te 'ncing cu bâta-n spate!

Așa, bine! mă Marcule!
Acum mergi după pițule
Și cu ciurul umplut bine
Te întornă cătră mine!

Mai mișcă-te, sari in sus,
Nu arêta că esci urs,

Mormăeșce potrivit
Ca domnul Mitru-Pârlit!

Veți așa, te scormoneșce,
Și sari sprinten voiniceșce,
Se aibă de cine ride
Gurile căscate, hîde!

Acum fă o plecăciune
La rômléna națiune,
Carea intocmai ca un urs
Incepe a sări in sus.

Multămeșce-i complasant
Pentru curagiu-i galant
Cu care ea din cotlon
Jucând merge cătră tron.

Nu mai tot suga la ghiare
Ci jocă note maghiare
Si apoi eu cu prisos
Ți-oiu arunca un os gros!

Bravo! tu puiuțule!
Bravissimo Marcule!
Acum ved' că esci copil
Dupa moda din April!
Dina, dina, dina, da
Mă Marcule nu te da
dina, dina, da!

Marcule scóte căciula
dina, dina, dina, da
Că ți-or da domnii pițula
dina, dina, da!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da
Dina, dina, da!

Intr'o ȃi din intȃmplare,
Colo in piacia mare
A Sibiului sȃsȃse
Din Ardealul romȃnesc
S'a ivit — legat in lanȃ —
Un biet ursulȃr de danȃ,
Cu catenele pe nas
Se se facȃ rȃs la sas;
Urseriul ciuru-i bȃtea,
El sȃrea Ńi mormȃia :
„Cum vȃd eu, p'acest pȃmȃnt,
Numai urŃi Ńi urseri sunt!“

De cci ce-l incungiura
El neincetat ridea ;
Ńi- de Ńi bastonul mare
Lu neteȃia pre spinare
El curagiul nu-Ńi perdea
Ci neincetat ȃicea :
„Eu ȃic cȃ p'acest pȃmȃnt
Numai urŃi Ńi urseri sȃnt!“

Fiinȃele prea gingaŃe
Damele dela oraŃe
Nu-s alt ceva ca ursari
Ńi bȃrbaȃii loru — urŃi mari.

Popii toti, dela Vlȃdicȃ
Pȃnȃ la cel din opincȃ,
Nu-s mai mult decȃt ursari,
Credinciosii — sȃnt urŃi mari.

Politica romȃnescȃ
Cea din țȃra ungerȃscȃ
Nu-i mai mult decȃt un urs
Ce mormȃind sare-n sus.

Deputaȃii, guri cȃscate,
Ce string voturi de prin sate
Nu-s alt ceva ca ursari
Ńi sȃtenii-s toti urŃi mari.

Oficirii, bun Ńi rȃu
(Juru-mȃ pe codru meu)
Nu-s alt ceva decȃt urŃi
Cu humbi mulȃi Ńi cu mȃnusi.

Amploiaȃii politici
Ńi toti cari suntȃi aici,
Voi toti sȃntȃi urŃi de danȃ
Ferecaȃi țȃpȃn in lanȃ.

Moneta cea rotungiȃrȃ,
Ńelipiciȃsȃ, gȃlbiȃrȃ,
La carea-i ȃiceȃi „ban
E ursarul vost golan“!

Deci : se-mi crepe capu-n douȃ
Ursariul cu bȃta nouȃ,
Tot ȃic : „ȃeu p'acest pȃmȃnt
Numai urŃi Ńi urseri sȃnt“!

J. P. R.

Urzică Scandalografescu.

Babel și Budapesta nu-i tot una. Atâta capiază ori-ce mentecapt. În Babel s'a turburat popóřelor, limba, în Budapesta celor dela guvern, capul.

În Budapesta se guvernéză de sar țandări în tóte unghiurile unbrite de coróna St. Stefan. Tisza s'a hotărít a duce ruina Ungariei la desevrșire! Problema e grea. La resolvarea ei trei ani nu sânt de ajuns. De aceea se plásmuiesce în Budapesta lungirea mandatului deputařilor dietali dela trei la cinci ani. Încă cinci ani de atare guvernare și fiăcare sudit al corónei St. Stefan, își are sapa lui de lemn în mână. După cinci ani pot ședé Kossuthianii hodiniți pe fotelurile cele roșii din Budapesta, ca Eremia Prorocul pe ruinile Erusalimului. —

Înzedar se ridică Kossuthianii în picioarele dinapoi și strigă ca orbul după surd: Periți filor ai lui Arpad, dacá nu ne

dați nouă frânele în mână! Fii lui Arpad n'au urechi pentru glasul Kossuthianilor. Nu pentru-că Tisza le a asurdit urechile prin sunetul tobelor de honveđi, prin detunătura pumnilor zdruncinători, ce a dat naționalităților; și în cel mai deapropo viitor le arată prin microscopul societăților de maghiarisare cu 10 milioane de maghiari mai mult și încă rasa Kecskemetiană din hergheliile lui Trefort, Réthy et Hunfalvi Pál.

N'am nici o îndoială, că venind Kossuthianii la putere în trei ani sînt gata cu opera, ce se cugetă Tisza a realiza în cinci ani. Dar nu e nici o speranță, că ne vom putea fâli în trei ani cu ruina, care în cinci ani e mai mult ca sigură. Tisza e mai bine organizat decît nihilistii din Rusia, și nici pomană, că-l vor rade Kossuthianii la viitoarele alegeri nesăpunit de s'ar alia cu toți activiștii dela Telegraful Roman dinpreună cu cocóna Sfeclă. Tisza posedă gendarmi, mii de existențe catilinari din tóte naționalitățile, care-l adoră pentru pânea de tóte zilele, iar jidanii îi dau bani și rachiu pe contul naționalităților din acest stat beat. Cu un cuvânt, totul geme sub omnipotența nimicitoare de naționalități a lui Tisza-Voda.

Nu creadă însă fratele Tisza, că alianța lui cu toți inimicii libertății, minței și adevărului îl îndreptățește la existența vecinică în guvernarea acestui stat. Nu creadă, că dacă suge ađi în Ungaria făcare copil nemagiar țită cu magyar ABC és elemi olvasokönyv în mână; dacă teoria minorității a devenit for suprem preste al meu și al tđu; dacă nici un nume onest nu mai e sigur de hunfalvisare, a făcut totul spre a opri riul libertății în cursul seu printre naționalități conscii de existența sa și cu credință în viitoriul seu.

Dacă crede Tisza așa, atunci î-mi vine se-l asamên cu acel Sécuiu naiv, care s'a dus la izvorul Oltului și punându-și piciorle cu cizmele cele mari, călcăiu la călcăiu preste micul

părăuț, a exprimat cuvântul cel mare: „Acum se veđ ce vor dice cei din țeră, dacă n'a mai curge apă pe Olt“!

De câte-ori cuget la dispozițiile, ce a făcut regimul lui Tisza spre a sugruma libertatea naționalităților veđ totdeauna ca în vis, cismele acelu Săcuiu naiv, și-mi vine a dice: Ești un Șecuiu naiv frate Tisza, care n'ai învățat și n'ai uitat nimica! Cređi că dacă astupi câteva găuri, mintea sănătósă n'a avea pe unde intra în Ungaria? Te înceli frate Tisza! Scurt timp se va opri riul cel mic în cismele tale, dar apoi curge vesel în dreapta și stânga și-și află cursul seu natural în marele riu al libertății seculului al 19-lea și trece preste înțelepciunea ta guvernătoare a statului Ungaria!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Unirea de diferite naționalități într'un stat pôte fi numai atunci durătoare, dacă se dă naționalităților în atare unire absolută libertate, și se pun în condiții favoritoare pentru bunăstarea lor spirituală și materială. Așa învétă istoria.

Tisza și Strevoiu nu cunosc istoria. Acesti doi invaliđi constituționali cred că, câțiva gendarmi, pungi góle, și inbuibarea mai multor idióți leșinați pe spese publice, sânt destule garanții pentru duratórea susținere a diferitelor naționalități într'un stat.

Trei ani a dat Strevoiu lui Tisza nuiele la facerea gardului în jurul diferitelor naționalități de sub coróna St. Stefan. Acum vine Strevoiu acasă și spune trocarilor din Brașov în conferința alegătorilor dietali, că el n'a fost învoit cu principiile, după cari face Tisza gardul, și că acesta i-a fost promis, că-i va lăsa o gaură în gard, ca se-și pótă băga mâna în discul dela biserica grecilor din Brașov. Fiind însă că Tisza nu s'a ținut de cuvânt, și a astupat gaura promisă din gard,

nu-l mai obligă nimic de a nu primi mandatul unui delegat pentru conferința generală a alegătorilor dietali români, convocată pe 12 Maiu la Sibiu.

Strevoiu o spune verde în conferința alegătorilor brașoveni, că el a ținut pe Tisza cu mult mai prost, decum ar putea fi deputatul dietal al trocarilor din Brașov. —

Eu cred că masa alegătorilor deputatului Strevoiu, nu e așa de înțeleptă, ca acesta, dar nu-mi vine a crede, că e absolut necesar, ca un amic onest al poporului, se jöce, în interesul desteptării acelu popor, însu-și rolul prostului.

Ómeni, cari decretéză principii de solidaritate pentru întregul unei națiuni, și apoi calcă acest principiu din interese locale, se numesc și după terminologia din tocile — șarlatani!

Preasanția Sa episcopul gr. cat. dela Gherla, Szabo, n'ar mai fi pomană de el, nu pomenesce, celebrând st. liturgie, pe metropolitul seu Ioan, ci pe Papa dela Roma. Așa scriu diarele.

Din punct de vedere al olariului, care pune mânușa la ólă unde-i place, are părintele episcop Szabo, acest apostol al Hajdu-Doroganismului, tótă dreptatea. El póte pomeni la st. liturgie și pe patriarhul Tisza, și acésta are cu atâta mai mult sens, cu cât drumul cătră împărăția ceriului trece ađi prin Budapesta și nu prin Roma sau prin Blaj.

Una nu înțeleg eu: Pentru-ce se împedecă lumea atâta de faptele episcopului Szabo și-l înțapă la tótă ocasiunea. Au nu e destul cunoscut, că atari ómeni, și dacă au mitră pe cap, se asemână măgariului, care umblă în polomidi până-n burtă; și dacă-l înțapă el totuși mănâncă și bea, și apoi î-și uită de tóte împunsăturile.

În fine eu nu veđ nici o perdere pentru Exellenția Sa

metropolitul Dr. Ioan Vancea, pentru-că, sufragantul seu, episcopul Szabo, nu-l pomenesce la st. liturgie. Pe un episcop, în al cărui cap se varsă disprețul și afuriseniile unei întregi națiuni, nu poate se-l audă nici Dumnezeu.

Precum toate în lumea acesta nu sunt fără sfârșit, așa și-a dat și sinodul nostru arhidieceșan de cap, și a făcut de rușine pe toți aceia, cari afirmă că sinodul arhidieceșan dela morțea lui Șaguna nu mai are cap.

Mulțămită înaltei înțelepciuni a măritului nostru consistoriu și neobositului zel al Exellentiei Sale metropolitului Miron Romanul, biserica noastră a eșit și din sinodul acesta cu buzele umflate, scôla cu scrofule, popii înghițind gol, și învățătorii cu privilegiul de a umbla în orele libere de scôla, la cerșit.

Fonduri nouë, cari se administrează la lună după teoria eruditului finanțiar „Venimecum“ — ce e drept — în anul acesta n'au eșit la lumină, dar cu atâta mai multă lumină recere întunerecul, ce s'a aflat în fondurile vechi indus în diferitele conturi după toate regulile comptabilității.

Protopopiatele s'au arondat după toate regulile geometrice și amăsurat periferiei burtelor protopopesci. Se mai astéptă numai, ca se móră toți protopopii, cari au făcut paianjini pela urechi, ca se se pótă commasa toate protopopiatele în unica administratură a vicariului general protopopesc Moise Lazar.

Clerul constată un progres gigantic. Avem deja atâta diaconi metropolitani, cari sânt în stare a duce toți câinii din arhidieceșă la apă.

Poporul gr. or. înaintează în moralitate de nu scie în câtrău se mai dea, iar numărul lui cresce dela metropolit până la cel din urmă cerșitor. Afară de secătura din Secătura și

mai multe alte secături, numai niște secături de ómeni, în cari a secat tot simțul dreptcredincios gr. or. s'au săturat de secăturile administrațiunei nóstre și au trecut la st. unire.

La măritul consistoriu archidieceesan au întrat în anul trecut numai 4799 jalbe, petițiuni, recurse etc. cari și-au perdut tótă speranța de a mai eși. —

Zara din ajutoriul împărătesc s'a împărțit și în anul acesta regulat la preoții săraci, i-ar smântâna, care nu se vede pe mustațele protopopilor, se póte vedea pe bărbile din strada Măcelarilor și în virful nasului Telegrafului Roman.

Cu un cuvânt sinodul din acest an aflând tóte în cea mai bună ordine, și-a primit dietele și ȕicând Exellenței Sale metropolitului Miron și măritului consistoriu: Nópte bună și visuri curate, s'a disolvat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Decând am cetit epistola, ce a adresat I. P. S. Metropolitul României, Calinic, la începutul păreseimilor, cătră fii sei sufletesci, privitor la posturi, me căiesc amar, că am fost botezat pe 4. posturi, 52. Vineri și tot atâtea Mercuri. Unamic-opt suteoptdecisiun an a postit omenimea gr. or. în firma credință, că îndopându-și stomachul cu fasole, adese-ori cu pericolul de a i-se desnoda buricul, face serviții plăcute lui Dumnezeu, iar călcând acéstă credință a fost canonisată la amende în bani pământesci, fără de a sci, că leii, și bancnotele austro-magiare, n'au la burza din ceriu nici un curs.

După atâta timp de amețală dogmatică, vine acum I. P. Sa și spune fiilor sei sufletesci: „Și am auȕit glas ȕicând: Scolăte Calinice, jungie și mănâncă. Iar eu am ȕis: Nicidecum Dómne, că tot ce este spurecat n'a întrat în gura mea. Iar glasul mi-a respuns al doilea rënd din ceriu: Cele-ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca“!

Nu oricare muritor gr. or. stă în corespondință nemijlocită cu glasul din ceriuri, și de aceea nu oricine se află în plăcuta poziție de a ști, că posturile nu sunt o întocmire dumnezeiască, ci o simplă regulă d'ale lui Aesculap, dar până acuma n'a spus-o nime așa de franc, celor-ce nu știu, ca I. P. Șa metropolitul Calinic, că posturile nu sînt altceva, decît principii elementari ale științei igienice.

Călugării au fost demult în chiar despre natura posturilor. Acesta o deduc din faptul, că în păresemile trecute am vedut pe un călugăr, care a mâncat în apropierea mea atîta slănină (elisă) de eu nu-mi puteam inchipui, cu ce obraz se va întîlni călugărul acela cu-n porc.

Cînd e lui Dumneșeu vremea lungă f-și face cu degetul o găurice prin ceriu și se desfătează la privirea administrațiunei diecesei gr. or. a Aradului! Asta e opinunea publică în întreagă metropolia gr. or. din Austro - Ungaria, afară de spațiul care-l ocupă strada Macelarilor din Sibiu.

Mai există apoi un așa numit „Nemo“ sau pe românesc, un „nime“ din Nr. 27 al Telegrafului Roman, care nu-i mulțumit cu starea lucrurilor din diecesa Ardealului. Acesta, ținînd cu multă predilecțiune la cultul laudei proprii, se plînge despre înapoierea tinerului cler, dar cu minte căruntă, la avans, față de clerul cu păr cărunt, și i-ar părea mult mai bine, dacă s'ar adopta și în biserica noastră teoria lui: „Omul dacă'n bătrînesce, pune-i paie și-l pârlesce“, care se observă cu bun succes pentru tînera generațiune a Hottentotților, pe cari îi obligă legea a-și omorî părinții trecuți de 50 de ani.

Eu nu voiu a cerceta încât e tinerul cler cu mintea căruntă, din diecesa Aradului, îndreptățit a privi în clerul cu păr cărunt, un măgar, îmi vine însă a crede, că accia, ce se

pare a fi căruntețã la creerii tinerului cler, e o simplã muce-
dalã, sau ceea-ce numesc medicii: „Aster gillus glaucus“. —

Mult mi-am spart capul cã se scriu un articol despre:
„Scandalele politicei activiștilor romani“. Am scris vro doue-
zeci de cõle și n'am trecut nici preste întroducerea în acesta
vastã materiã. Dar ce era se fac, ca se nu-mi remãnã timpul
perdut cu cele douezeci de cõle, am scris mai departe și când
am finit acel articol am fost mânjit patrusuteoptzecișicinci de cõle.

Acum s'a nãscut întrebarea ce se fac cu acel articol
unde se-l public? În „Calic“ îmi trebuia 20 de ani la publicare
și Telegraful Român nu primescce articuli d'ai mei.

M'am apucat de reducere, ca se scot cuintessința acelu
articol, cât se põte mai scurt. Am subtras și am șters de me
dureca inima și adese-ori me pornea lacrãmile dupã idcile nimi-
cite prin trãsurile condeimui. În fine am șters tot pãnã am
remas cu titlul: „Scandalele politicei activistilor“ am subscris
apoi sub acesta; „Nicolau Strevoiu“ și m'au convins cã arti-
culul e gata.

Sas-Șebesenii au venit la convingerea, cã de un timp în-
cõce n'au cap, precãnd tõtã lumea scie, cã ei n'au avut nici
odată cap. Sas-Șebesenii nu mai sciu, e Leonhard, e Pëcurar
sau e Szõcs primarul lor, sau se administrã polgarmeșteratul
Sas-Sebeșului de judele din Rëhëu.

Acum vine un Sas-Șebeșan, care se vede, cã'l dõre rëu
capul ce-i lipsece, și întepelãzã în Telegraful Roman pe
Maria sa Fișpanul: Unde-i capul Sas-Sebeșului?!

Naiv om întepelantele din Sas-Șebeș, ba a-și putea ñice
impertinent. Au nu e purã impertinențã a întreba dupã cap
într'un stat, în care dela ultimul pandur pãnã la primministrul,
de atãta constituție, nu mai scie nime unde-i e capul?!

Prorocul Bileam.

Despre întâmplările în luna lui Maiu.

V. 1. Președintele conferinței generali a alegătorilor români adunate la Sibiiu, ocupând presiđiul strănută. Tiszastrigă din Deak Tér: Az Isten éltesen!

S. 2. În Petersburg se înmulțesc nihilistii cu cât se exportază mai mulți din ei la Sibiria. Armeanul Melikoff vădând că n'are ce isprăvi cu esportarea exoffo, mijlocesce dela Țarul un ukas, prin care se demândă fiăcărui nihilist a se exporta pe sine însu-și la Sibiria.

D. 3. Diaristica conservatorilor din România se ocupă cu respălătirea păcatelor sale politice, desperéză însă de rezultat și face noue păcate.

L. 4. Adunarea deputaților din Bucuresci votéză legea, prin care se îndreptătesce societatea dramatică a umbla până ce trage opera italiană taxele serali, la cerșit.

M. 5. Un Reșinărean cetesce cuvântarea prin, care s'a deschis sinodul arhidieceșan în Dumineca Tomii. Șaguna se întorce de 77. de ori în grópă.

M. 6. Lumea stă iarăși în preséra de mari evenimente: Excellenția Sa metropolitul gr. or. Miron Romanul trage un șanț nou în grădina metropolitană.

J. 7. În urma detragerei subvențiunei de trei sute de fl. cade în curs sălata gr. or. diu grădina lui Gerliczi, și cuviósa fasole trece la st. unire. Dr. Comșa înfățișéză 1 c. măierita de lângă vaca stérpă.

V. 8. Părintele asessor cons. M. Lazar păresce mintea sănătósă pentru conturbarea în posesiune. Acesta dovedesce însă, că în vieța ei n'a avut afacere cu părintele asessor Lazar, și se absolvéză.

S. 9. Activistii din Sas-Sebeș i-și reparéză pungile.

D. 10. Colonia jidanilor din Blaj, considerând la înmulțirea sa grandióșă, că pórtă tóte greutățile negoțului din piscu Ttérnavelor și ținut, pretinde ca se se alégă, Iczig Mendel de: „Canonicus prebendarius“.

L. 11. La împératul Rusiei, Alexandru al III se află hărtii, din cari se deduce cu siguritate, că el face parte din secta nihilistilor.

M. 12. Ministrul finanțelor nóstre, Szapári, se adreséză la redacțiunea „Calicului“ pentru un împrumut de stat în suma de 50. de milióne floreni.

M. 13. În casina românilor din Sibiiu ține Moise Lazar o prelegere publică: „Despre apărarea comisiunii tipografiei archidieceesane contra muscelor de columbaci“.

J. 14. I. C. Bratianu visază, că toți geseftarii au părăsit România, și-și retrace dimisiunea.

V. 15. Petru Brote se denumește comisar regiu preste peile acelea, cari se trag de organele finanțari, ómenilor, preste urechi. —

S. 16. Medicul capitular din Blaj constată că semina-riștilor, de multă fasole, borș și morecovi, ce au consumat în păresemi li s'a schimbat natura cu totul, așa încât acuna se pot scóte pe câmpul libertății la pășune. —

D. 17. Se aude un glas strigând: „Lazăre iați patul tđu pleacă în diecesa Caransebeșului, în Satul Nou de Bănat și studiază acolo principiile de administrațiune, după cari își perd 2-3 mii floreni din averea bisericescă în făcare an urma, ca se le poți introduce în multele protopopiate, în cari te-a chiebat providința a juca pe baba órbă.“

L. 18. Un preot cu crucea-n pungă, de fason gr. or. în a cărui barbă s'au încurcat la alegerile trecute dietali 400 fl. guvernamentali, cu pericolul de a i-se face chica topor, începe a râma în cercul electoral al Panciovei, după alte 400 fl. ca se obóre pe candidatul național Dr. Polit.

M. 19. În Ungaria se fură, ca în România, în vremea lui Caragea-Voda: Corupțiunea se primesce în spitalul cel mare Rochus, din Budapesta.

M. 20. Fata biserecii grecilor din Sibiiu se mărită după „fiul cel perdut“.

J. 21. În institutul Andreian întristare generală: Pe clerici fi plesnesc în corpore lacrămile, cugetând, că pentru

bucățița de carne ce li se prezintă, a trebuit se-și dea un bou sufletul.

V. 22. Mai mulți români, cari au trecut dela ortodocsie la st. unire și dela st unire la ortodocsie, încep a pricepe, că nu știu ce religione au.

S. 23. Asesorul consistorial și clironomul protopop Moise Lazar, află încă odată iarba de puscă.

D. 24 În protopopiatul gr. or. Nocrich-Cincumare se ridică concubinatul la rangul de dogmă.

L. 25. O prostie sboră pe deasupra Andreanului: E credința deputaților sinodului archiepiescesan în promisiunile metropolitului.

M. 26. Ecuilibrul european începe a se clătina. Diplomația, cu Bismark în frunte, și rupe capul după motive. În fine se află cauza, în trecerea comunei Secătura la st. unire.

M. 27. Pe coperișul mănăstirii din Blaj se arată noaptea mai multe figuri, și se constatéză că activiștii din Blaj au cădut în bôla lunaticului. —

J. 28. Un mare politic din Budapesta desfășură în „Gazeta Transilvanici“ teoria politică despre un ban în doue pungi și arată superioritatea acesteia față de politica lui: „Nici un ban în trei pungi!“

V. 29. Ceriul vede calamitățile banali ale Ungariei, se îndură, și plouă executori de dare.

S. 30. Șeptemiișeptesuteseptedecisișepte de interpelațiuni sinodali archiepiescesane, asteptând 10. ani înzedar după respuns, emigréză la America.

D. 31. Din incidentul emigrațiunei interpelațiunilor conchiamă metropolitul consistoriul bisericesc și la propunerea archimandritului Popca, se prind cu toții cu mâinile pe după grumați, și jôcă brăul până le ies genunchii prin reverende.

Cocóna Gurădulce.

Câț! S'a isprăvit și sinodul din acest an și popii cei veduvi au remas tot neîmsurați, câț! Câte veduve preotese, dedate la prescură, n'avem, cari s'ar bucura de câte-un biet de popă, mițuluc! Câți preoți veduvi nu sînt, căroră le lasă gura apă după „Isaia dănțuiesce“ dar nime nu cugetă la năcasul lor, câț! Tótă lumea s'a dedat ađi a crede că și preoții veduvi pot trăi fără preotesc, ca călugării din Sibiiu, fără mănăstire, câț!

Eu nu înțeleg, ce hantătar se sinodaliséză de 10 ani, dacă n'am ajuns nici până acolo, ca se ne însurăm preoții veduvi, câț! Apoi asta-i constituție, ca păstorii se nu guste

din laptele turmei, ce pădesc?! Dacă aş fi eu o bombă de'a lui Orsini, a-şi plesni în mijlocul sinodului de năcas, chiar şi din motivul, ca se sfărîm pe acci netântoci de st. părinţi, cari nu ved, ce folos mare ar aduce biserecei noastre însurarea preoţilor veduvi, miţuluc!

Când ar auđi odată preoţii veduvi, că pot pleca la peţit, din tóte unghiurile metropoliei ai auđi chiuind, reverendele ar sări văluntac la grindă, toţi ar abdice cel puţin pe 10 ani de ajutoriul împărătesc şi ar prenumera la Telegraful Roman din zestrea precoteselor; preotesele veduve ar abdice de venitele fictive din tipografia archidiecezană etc. etc. miţuluc! Câte fonduri nu s'ar putea atunci crea pentru orfani spirituali, miţuluc! N'ai mai sci atunci ce se mai faci cu paralele, şi care barbă dă mai multă garanţie hipotecară, pentru elocarea lor, cât!

Dar apoi căştigurile morali: Toţi preoţi uniţi veduviţi ar trece la neunire, şi când am însura şi călugării, toţi celibuşii ar pleca din Blaj la Sibiiu, miţuluc!

Cât! Tótă lumea se miră cum s'a putut hotări fata lips-canului Dimitrache, a se mărita după coconaşul boierului Pârjolescu. O fată atât de modestă şi plină de ordine în afacerile casnice, după un coconaş înfumurat, care n'a sciut de ordine în viaţa lui, cât!

În fine eu nu înţeleg pentru-ce atâta mirăzăniă. Tótă întemplarea nu e altceva decât: Aristocraţia calică a făcut o alianţă cu galbinii plebeici. S'a însoţit ordinea cu disordinea, ca se facă un întreg. Ea reprezintă ordinea el disordinea, şi bătrânii ne spun că ordinea e viaţa jumătate iar disordinea cealaltă jumătate. Căsătoria mai naturală nu se póte, miţuluc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din 26—29 Aprilie v. a petrecut un preot român cu barbă gr. or. la Sibiu. Se afirmă, că a venit, ca se se jăluiască la consistor și sinod contra nedreptăților, ce suferă de ani întregi din partea protopopului seu. În 29 Aprilie v. după-ce s'a convins despre starea administrațiunei archidieceesane, de desperațiune, și-a sărit din pele și a plecat din Sibiu fără de a se șei încătrău. Pelea lui se află la poliția cetății. —

Sibiu în 30 Aprilie 1881

Dirrecțiunea poliției.

Din grădina „Flora“ alias „Gérliczi“ până în strada Cisnădiei, și-a percut un deputat sinodal mandatul, înveluit în fragmente de spiritul sânt.

Aflătoriul onest este rugat a-l preda la

Comitetul central al pițigoilor.

Măgărița gata se fete.

Domnul: „Ce te-ai așezat lângă măgărița părinte?”

Călugărul: „Cugetă frate, după calculul meu avea se fete de 8 zile; nu știu ce-i cauza de nu fătă, și deaceea o păzesc!”

Domnul: „Ce cauză se fiă alta, te vede lângă ea, și cugetă c'a fătă!”

Exercițiu de probă.

Dama: „Pentru-ce, domnule tenente, me ficsați neîntre-rupt?“

Tenentele: „Privesc simplu în ochii dumniavóstră, ca se me dedau la foc!“

Posta Calicului.

D. H. „Frunză verde lemn de brad, ne-a legat Tisza de gard,“ e nimerită și se va publica. A-și dori însă ca în strofa ultimă se se exprime alta idee, dar nu știu adresa Dtale. Pentru-ce anonimitate în atari afaceri nevinovate?

D. Str. în B. Materii prețioase. Se vor folosi de și în altă formă.